

УДК 619:616-089.888.61:636.7

ПОРІВНЯЛЬНА ЕФЕКТИВНІСТЬ МЕТОДІВ ЛІКУВАННЯ СОБАК З ГНІЙНИМИ РАНАМИ

Морозов М.Г., к. вет. н., доцент
ORCID iD: 0000-0001-8037-6291

Розум Є.Є., к. вет. н., доцент
ORCID iD: 0000-0003-1085-6462

Одеський державний аграрний університет, м. Одеса, Україна

Актуальність теми. У ветеринарній медицині загоювання ран було і залишається однією із актуальних проблем в зв'язку з високим рівнем травматизму у дрібних тварин.

Проблема вивчення ранового процесу потребує наукових підходів до її вирішення, що дозволить удосконалити існуючі та створити нові раціональні методи прискорення загоювання ран різної етіології [1].

Відомо, що загоювання ран значною мірою залежить від загального стану організму та потенціалу його захисних сил. Відкриті механічні пошкодження тканин часто супроводжуються тяжкою патологічною реакцією організму, яка проявляється симптомокомплексом місцевих та загальних нейрогуморальних порушень в організмі, зумовлених пораненням і наступним розвитком токсикоінфекції. Перебіг останньої залежить від ступеня пошкодження тканин, характеру ранової інфекції, стану реактивності організму та рівня годівлі тварин [2].

Серед лікарських засобів, що використовуються для місцевого лікування ран, виділяють використання препаратів які мають виражену сорбційну здатність та створюють оптимальні умови для переходу першої фази ранового процесу в фазу регенерації, чим прискорюють загоєння рани [3].

Але стандартні, протокольні засоби й методи лікування гнійних ран часто неефективні та призводять до різноманітних ускладнень і подовження терміну загоювання. От же актуальним є пошук нових і вдосконалення існуючих лікарських препаратів та методів лікування які стимулюють репаративні процеси в ранах різної етіології.

Мета роботи – провести порівняльну оцінку ефективності застосування запропонованих нами методів при лікуванні гнійних ран у собак.

Матеріали і методи. Дослідження проводили на кафедрі хірургії, акушерства та хвороб дрібних тварин Одеського державного аграрного університету та приватній клініці ветеринарної медицини м. Одеси. У роботі використано стандартні клінічні, гематологічні та біохімічні методи дослідження.

Для проведення досліджень було сформовано групи тварин. Формування груп у дослідах здійснювали перманентно, намагаючись максимально керуватися принципом аналогів.: I група (n=10) (контрольна) для лікування використовували загальноприйнятту схему: промивання рани розчином фурациліну 1: 5000, 1 раз на добу, присипка Житнюка на рану 2 рази на добу. II група (n=10) для лікування використовували таку схему: промивання рани розчином фурациліну 1: 5000, 1 раз на добу, на рану мазь Левоміколь 2 рази на добу, тіотріазолін внутрішньом'язово по 2 мл 2,5% розчину один раз на добу. III група (n=10) тварин даної групи лікували за такою схемою: промивання рани розчином фурациліну 1: 5000, 1 раз на добу, на рану мазь Нітацид 2 рази на добу, тіотріазолін внутрішньом'язово по 2 мл 2,5% розчину один раз на добу.

Результати. Протягом курсу лікування щоденно проводили клінічне обстеження собак та визначали термін загоєння гнійних ран, робили целофанограми, вивчали динаміку морфологічних та біохімічних показників крові. За результатами клінічних спостережень спостерігали різницю в терміні лікування. Встановлено, що тривалість загоєння ран в I - контрольній групі становила $26,5 \pm 0,52$ ($P < 0,05$) доби.

В II групі терміни загоєння ран у собак становив $17,2 \pm 0,35$ ($P < 0,05$), що на 9,3 доби менше, ніж у контрольній групі.

У III групі термін загоєння ран у собак становив $19,4 \pm 0,28$ ($P < 0,05$), що на 7,1 діб менше, ніж в контрольній але на 2,2 доби більше, ніж у II групі. Отже, найкращий результат загоєння гнійних ран у собак отримано нами в II групі.

Висновки. 1. Рани у собак широко розповсюджена патологія в місті Одеса та Одеській області.

2. Комплексне використання для лікування гнійних ран у собак схеми: промивання рани антисептичним розчином фурациліну 1: 5000, 1 раз в день, мазь Левоміколь на рану 2 рази на день, тіотріазолін – у вигляді внутрішньом'язових ін'єкцій по 2 мл 2% розчину один раз на добу протягом 10 днів, позитивно впливає на динаміку ранового процесу і дає можливість скоротити термін лікування.

Список використаних джерел

1. Борисевич В.Б., Смірнов О.М., Борисевич Б.В. Закономірність загоювання ран // Вісник Білоцерків. держ. аграр.ун-ту. Біла Церква, 1998. Вип. 5. С. 125 – 128.
2. Іздепський В.Й., Рубленко М.В. Імуностимулююча терапія // Патогенетична терапія при запальних процесах у тварин. К.: Урожай, 1994. С. 144 – 182.
3. Хомін Н.М. Лікування випадкових інфікованих ран у собак. Вет. мед. України. 2000. №2. С.46-47.